

مدیرعامل اتحادیه مرعداران گوشتی

عنوان کرد

اعلام نرخ رسمی مرغ در هفته جاری

مدیرعامل اتحادیه مرعداران گوشتی کشور از ارسال برآورد قیمتی این اتحادیه به ستاد تنظیم بازار خبر داد و اظهار کرد: نرخ رسمی مرغ در هفته جاری توسط ستاد تنظیم بازار اعلام خواهد شد.

آذرمه سال گذشته بود که شورای قیمت‌گذاری کالای اساسی نرخ مرغ زنده درب مرغداری را ۶۰ هزار تومان و نرخ گوشت مرغ منجمد آماده طبخ شیرینگ یک تحویل درب سردخانه شرکت را ۹۰ هزار تومان اعلام کرد. در همان بازه زمانی نیز این نرخ انتقاداتی را به همراه داشت و بسیاری معتقد بودند که با توجه به افزایش هزینه‌های تولید، این قیمت نمی‌تواند منضمّن تولیدکنندگان باشد و باید افزایش یابد و به قیمت واقعی نزدیک شود.

در حالی که مصرف‌کنندگان نیز دل خوشی از گرانی‌ها ندارند و البته که با توجه به آغاز فصل گرما، تقاضای محصولاتی همچون مرغ و تخم مرغ کاهش یافته است، شرکت پشتیبان امور دام، برای حمایت از تولیدکنندگان و با مسئولیت خود، قیمت هر کیلو مرغ منجمد شیرینگ یک شده را ۹۸ هزار تومان و خرید مرغ برای صادرات را ۹۰ هزار تومان اعلام کرده که با اعتراض مرعداران روبه‌روست، چراکه قیمت دستوری به معنای توقف صادرات است.

این قیمت‌گذاری برای مرغ منجمد در حالیست که سید صدرالدین عظیمی نایب‌رئیس اتحادیه مرعداران گوشتی در گفت‌وگویی در حالی که از مزاد تولید مرغ گوشتی خبر داده، گفته‌است که قیمت کنونی هر کیلو مرغ زنده ۵۸ تا ۵۸ هزار تومان بوده، در حالی‌که قیمت منطقی با احتساب سود مرعدار ۷۷ هزار تومان است.

وی می‌گوید: قیمت کنونی خرید مرغ از مرعدار برای صادرات قابل قبول نیست، از نظر ماقیمت منطقی خرید مرغ از مرعدار برای صادرات و ذخایر استراتژیک ۱۰۷ هزار تومان است. در حالی که اخبار منتشر شده درباره نرخ خرید حمایتی مرغ منجمد جریان ساز شده، به سراغ مدیرعامل اتحادیه مرعداران گوشتی کشور رفتم که به گفته او نرخ اعلام شد برای مرغ منجمد و صادراتی، نرخ رسمی نیست و قیمت رسمی این محصول در هفته جاری اعلام خواهد شد. در ادامه مشروح این گفت‌وگوآمده است:

علی ابراهیمی - مدیرعامل اتحادیه مرعداران گوشتی کشور- در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: ما برآورد قیمتی خود را به ستاد تنظیم بازار ارسال کرده‌ایم و منتظریم نرخ رسمی در هفته جاری اعلام شود. هر چند که بنده اعتقادی به قیمت مصوب ندارم. با این حال، شرکت پشتیبانی امور دام تا روز جمعه مرغ آماده شیرین یک را برای ذخیره‌سازی در سردخانه به قیمت هر کیلوگرم ۹۰ هزار تومان خریداری کرده و قیمت آن را ۸ هزار تومان افزایش داده‌است. این افزایش قیمت به‌منظور کاهش زیان تولیدکنندگان بوده که ما این را به تولیدکنندگان اعلام کردیم تا ضرر و زیان آن‌ها جلوگیری شود. معاون وزیر با مسئولیت خود برای جلوگیری از ضرر و زیان تولیدکنندگان این نرخ را اعلام کرده‌است و نرخ رسمی نیست و این نرخ تا زمانی است که نرخ رسمی از سوی ستاد تنظیم بازار اعلام و از آن تبعیت شود.

ابراهیمی ادامه داد: این اتحادیه برای خرید حمایتی مرغ زنده، نرخ ۷۱ هزار و ۸۰۰ تومان را پیشنهاد داده و برآورد قیمت برای بازار آزاد نیز ۶۶ هزار و ۸۰۰ تومان بوده است و معتقادا نرخ منجمد نیز توسط ستاد تنظیم بازار اعلام خواهد شد.

مدیرعامل اتحادیه مرعداران گوشتی کشور در پاسخ به این پرسش که میزان توزیع روزانه مرغ در کشور چقدر است، گفت: بستگی به شرایط دارد، اما به‌طور میانگین حدود ۱۵۰ میلیون قطعه جوجه‌ریزی در ماه انجام می‌شود که روزانه معادل ۱۰ تا ۱۰ هزار تن مرغ در کشور توزیع می‌شود.

وی در پاسخ به برخی اظهارات مبنی بر تعیین قیمت ۱۰۷ هزار تومانی مرغ برای صادرات، گفت: قیمت مرغ صادراتی بسته به بازار هدف متغیر است و نمی‌توان رقم ثابتی برای آن تعیین کرد. البته مرغ صادراتی عموماً کوچک‌تر و با درصد افت بالاتر نسبت به مرغ مصرف داخلی است و قیمت بالاتری دارد. برای نمونه، مرغ یک کیلویی یا ۸۰۰ گرمی که بسته‌بندی می‌شود، در صورت صادرات باید حداقل بین ۱۲۰ تا ۱۲۰ هزار تومان قیمت‌گذاری شود. البته این صرفاً برآورد فردی است که اقدام به کشتار، بسته‌بندی و صادرات کرده است.

ابراهیمی در پایان خاطرنشان کرد: ما برآورد قیمتی خود را بر اساس نرخ مرغ زنده بدون سود در حدود ۷۱ هزار و ۸۰۰ تومان ارائه کرده‌ایم. با احتساب سود ۷ درصدی برای یک دوره پرورش، این رقم به ۷۶ هزار و ۸۲۰ تومان می‌رسد. اما در حوزه صادرات، تعیین نرخ به بازار هدف، بازاربازی و رقابت بستگی دارد و نمی‌توان قیمت واحدی برای آن در نظر گرفت؛ هر چند بازیابی و بازانه ارزی هم در این میان نقش دارد، اما قیمت‌گذاری صادراتی تابع مکانیزم بازار است و نمی‌توان نرخ دقیقی برای آن در نظر گرفت.

سده شنبه ۱۶ • ۰۲ • ۱۴۰۴

۸ ذی القعدة ۱۴۴۶ / ۶ می ۲۰۲۵

چشم‌انداز مذاکرات و پیشبرد اهداف اقتصادی – سیاسی تاکنون از نظر شما چگونه بوده‌است؟

در مذاکراتی که اخیرامیان ایران و ایالات متحده و تیم‌های مذاکره‌کننده صورت گرفته، نشانه‌هایی از تغییر رویکرد طرف آمریکایی دیده می‌شود. برخلاف تفاهمات اولیه‌ای که احتمالاً در مراحل ابتدایی گفت‌وگوها در عمان حاصل شده بود، اکنون ادعاهای تازه‌ای از سوی آمریکا مطرح شده است. یکی از این موارد، زیر سوال بردن حق غنی‌سازی ایران است؛ موضوعی که پیش‌تر در برخی سطوح مذاکراتی پذیرفته شده به‌نظر می‌رسید. این تغییر موضع می‌تواند به دلایل مختلفی از جمله فشارهای داخلی در آمریکا، تحولات منطقه‌ای، یا تلاش برای امتیازگیری بیشتر در مراحل نهایی مذاکرات باشد. اما آنچه مشخص است، یافشاری ایران بر حقوق هسته‌ای خود، به‌ویژه حق غنی‌سازی است؛ موضوعی که همواره یکی از خطوط قرمز ایران در مذاکرات محسوب می‌شده است. در نتیجه، تا زمانی که جزئیات دقیق‌تری از دور چهارم گفت‌وگوها و محتوای مذاکرات منتشر نشده، نمی‌توان قضاوت قطعی یا تحلیل‌های سریع و نهایی در این زمینه ارائه داد. در مجموع، با وجود تداوم برخی اختلافات بنیادین، به نظر می‌رسد فضای کلی مذاکرات نسبت به گذشته وارد مرحله‌ای عمل‌گرایانه‌تر شده است. مرحله‌ای که اگر با هوشمندی دیپلماتیک همراه شود، می‌تواند راه را برای رسیدن به یک توافق گام‌به‌گام و تدریجی هموار کند.

آنچه که این روزها کاملاً ملموس است، تغییرات وضعیت اقتصادی و نوسانات بازار دلار است که در نتیجه اخبار مذاکرات حاصل می‌شود، به نظر شما تغییرات اخیر در راستای انجام مذاکرات، حاصل چه اختلاف نظرهایی بوده‌است؟

یکی از تغییراتی که در فضای مذاکرات اخیر مشاهده می‌شود، ورود چهره‌ها و افراد جدیدی به روند گفت‌وگوهاست. این تغییر در ترکیب تیم‌ها و مذاکره‌کنندگان می‌تواند نشان دهنده افزایش حساسیت‌ها و سخت‌گیری‌هایی باشد که در مراحل پیشین کمتر به چشم می‌خورد. این مسأله به‌ویژه از سمت آمریکا قابل مشاهده است، به‌گونه‌ای که هنوز مشخص نیست آیا واشنگتن حاضر است از برخی مواضع پیشین خود عقب‌نشینی کند یا همچنان بر شروط سخت‌گیرانه‌اش یافشاری خواهد کرد. در این میان، یکی از مهم‌ترین نقاط اختلاف همچنان موضوع غنی‌سازی اورانیوم است. آمریکا به صراحت اعلام کرده که ایران نباید نه تنها به غنی‌سازی در سطح بالا ادامه دهد، بلکه نباید اورانیوم غنی‌شده را در داخل خاک خود نگذارد. از سوی دیگر، به نظر می‌رسد در دیدارهای اخیر، تلاش‌هایی از سوی هر دو طرف در جریان است تا بر سر برخی از این مسائل به توافق‌هایی برسند. اما هنوز نمی‌توان با قطعیت گفت که آیا چنین توافقی در دسترس قرار دارد یا نه. آنچه که در این میان روشن و قابل لمس است، جدیت ایران در پیگیری روند مذاکرات است. طرف ایرانی با حضور فعال و نشان دادن انعطاف‌هایی حساب شده، نشان داده که قصد دارد در چارچوب منافع ملی خود، مسیر گفت‌وگوها را ادامه دهد. این احتمال وجود دارد که در جلسه چهارم، طرفین به توافقات اولیه‌ای دست پیدا کنند. هرچند این توافق‌ها احتمالاً محدود و مرحله‌ای خواهند بود، اما می‌توانند زمینه‌ساز گشایش‌هایی در فضای سیاسی و اقتصادی کشور باشند. یکی از نشانه‌های قابل توجه در روند فعلی مذاکرات، تغییر در ترکیب افراد حاضر در گفت‌وگوهاست؛ به‌طوری‌که به نظر می‌رسد چهره‌هایی جدید با اختیارات یا نگاه‌های متفاوت به تیم‌های مذاکره‌کننده اضافه شده‌اند. این موضوع می‌تواند حاکی از سخت‌گیری‌ها یا حساسیت‌های تازه‌ای باشد که نسبت به دوره‌های قبل تشدید شده است. چنین تحولی، به‌ویژه از سمت آمریکا، می‌تواند نشانه‌ای از بازبینی در مواضع و یا حتی سخت‌تر شدن شروط آنها باشد. در همین چارچوب، هنوز مشخص نیست که ایالات متحده آیا بر سر مواضع اصلی خود، از جمله مسأله محدودسازی غنی‌سازی اورانیوم، عقب‌نشینی خواهد کرد یا نه.

یکی از محورهای اختلافی همچنان مربوط به حق ایران در غنی‌سازی اورانیوم و همچنین نگهداری اورانیوم غنی‌شده در داخل خاک کشور است. احتمال می‌رود که در جلسه چهارم مذاکرات، اگر مسیر گفت‌وگوها به همین شکل ادامه پیدا کند، شاهد رسیدن به برخی توافقات محدود باشیم. این توافق‌ها هرچند شاید از نظر ابعاد، جامع و نهایی نباشند، اما می‌توانند پیام‌های مثبتی به بازار سیاسی و اقتصادی کشور ارسال کنند و امیدواری‌هایی درباره کاهش تنش‌ها ایجاد نمایند.

اگر ایران و آمریکا از مرحله غنی‌سازی به گونه‌ای گذر کنند و به توافقاتی برسند، مانع جدی بعدی پیش‌روی مذاکرات و احتمالاً متغیر تاثیرگذار بر شرایط اقتصادی و بازار ارز و... چه خواهد بود؟

اگر در ادامه مذاکرات، صحبت‌ها یا خواسته‌هایی درباره محدودسازی برنامه موشکی ایران مطرح شود، به احتمال زیاد واکنش جمهوری اسلامی ایران قاطع و تند خواهد بود. دلیل این حساسیت روشن است: توان موشکی یکی از

«آرمان ملی» در گفت‌وگو با فرجی‌راد تاثیر نوسانات مذاکرات بر اقتصاد و بازار را بررسی می‌کند

آرمان ملی – صدیقۀ بهزاد پور: تغییرات و توقف کوتاه‌مدت مذاکرات ایران و آمریکا، همچون دیگر رویه‌ادهای غیراقتصادی، بلافاصله تاثیرات خود را در بازارهای مالی و ارز و... بر جای گذاشت، حتی خیلی بیشتر از آنچه که ریزش دلار را در بازار شاهد بودیم. از این رو قطعاً بسیاری از فعالان اقتصادی به شدت به دنبال چگونگی ادامه مذاکرات و پیامدهای آتی آن هستند.

کارشناسان معتقدند: هر دو طرف به دلایل مختلف، این دور از مذاکرات با با جدیتی بیشتر دنبال می‌کنند، قطعاً مسائل اقتصادی و بازار یکی از دلایل مهم ایران برای پیگیری و پیشرفت این مذاکرات است. در این باره «آرمان ملی» با عبدالرضا فرجی‌راد کارشناس اقتصاد سیاسی گفت‌وگو کرده که در ذیل مشاهده می‌کنید.

رویکرد ترامپ به‌ویژه در خصوص صادرات نفت ایران و تحریم کشورهایی که با ایران همکاری کنند نیز قابل مشاهده است. به‌طور خاص، در دوره اخیر، سیاست‌های ترامپ به‌شدت بر قطع صادرات نفت ایران و فشار به کشورهایی که به هر نحوی با ایران در این زمینه تعامل داشته‌اند، به‌متمركز شده است. از جمله آخرین اظهارات او درباره تحریم صادرات نفت ایران، که نشان دهنده تلاش مستمر واشنگتن برای جلوگیری از افزایش صادرات نفت ایران به بازار جهانی و ایجاد فشار اقتصادی بیشتر بر تهران است. اگر مذاکرات جاری در دور آتی به نتیجه مطلوبی نرسد و تحریم‌ها همچنان ادامه پیدا کنند، بسیار محتمل است که آمریکا به دنبال راهکارهای جدید برای اعمال فشار عملیاتی‌تر باشد. این فشارها می‌تواند شامل تشدید تحریم‌ها، محدودیت‌های بیشتر در صادرات نفت ایران، و حتی فشار به کشورهایی دیگر برای قطع روابط اقتصادی با تهران باشد. این نوع فشارها نه تنها توان اقتصادی ایران را کاهش می‌دهد، بلکه می‌تواند موقعیت ایران در عرصه بین‌المللی را نیز دچار تضعیف بیشتری کند. در نتیجه، در صورتی که مذاکرات به نتیجه مثبتی نرسند، احتمال افزایش تنش‌ها و اعمال فشارهای جدید علیه ایران بسیار زیاد است و این می‌تواند چالش‌های جدیدی را در عرصه داخلی و خارجی ایران به وجود آورد.

مهم‌ترین ارکان بازدارندگی و ظرفیت‌های دفاعی کشور به شمار می‌رود، و از نظر تهران، هرگونه فشار برای محدود کردن آن عبور از خط قرمزی امنیت و راهبردی تلقی می‌شود. ایران همواره تأکید کرده که برنامه موشکی‌اش جنبه کاملاً دفاعی دارد و در چارچوب تدکیرین امنیت ملی کشور تعریف می‌شود. از این رو، ورود به این حوزه نه تنها نقضی است، بلکه می‌تواند روند مذاکرات را با چالش‌های جدی مواجه سازد. بعید نیست که ایران در صورت طرح چنین موضوعاتی، به‌سرعت موضعی شدید و غیرمصالحه‌آمیز اتخاذ کند. بنابراین، اگر در جلسات بعدی، به‌ویژه از سمت آمریکا یا متحدانش، بحث‌هایی پیرامون فعالیت‌های موشکی ایران مطرح شود، باید انتظار داشت که تنش در فضای مذاکرات افزایش یابد و حتی احتمال توقف یا تعلیق موقت گفت‌وگوها هم دور از ذهن نباشد. این مسأله می‌تواند تأثیر مستقیمی بر فضای سیاسی، امنیتی و اقتصادی کشور نیز داشته باشد. در نهایت باید گفت که چشم‌انداز مذاکرات در دور آتی، که هنوز زمان و مکان دقیق آن از سوی طرفین اعلام نشده، در توافقی در دسترس قرار دارد یا نه. آنچه که در این میان روشن و قابل لمس است، جدیت ایران در پیگیری روند مذاکرات است. طرف ایرانی با حضور فعال و نشان دادن انعطاف‌هایی حساب شده، نشان داده که قصد دارد در چارچوب منافع ملی خود، مسیر گفت‌وگوها را ادامه دهد. این احتمال وجود دارد که در جلسه چهارم، طرفین به توافقات اولیه‌ای دست پیدا کنند. هرچند این توافق‌ها احتمالاً محدود و مرحله‌ای خواهند بود، اما می‌توانند زمینه‌ساز گشایش‌هایی در فضای سیاسی و اقتصادی کشور باشند. یکی از نشانه‌های قابل توجه در روند فعلی مذاکرات، تغییر در ترکیب افراد حاضر در گفت‌وگوهاست؛ به‌طوری‌که به نظر می‌رسد چهره‌هایی جدید با اختیارات یا نگاه‌های متفاوت به تیم‌های مذاکره‌کننده اضافه شده‌اند. این موضوع می‌تواند حاکی از سخت‌گیری‌ها یا حساسیت‌های تازه‌ای باشد که نسبت به دوره‌های قبل تشدید شده است. چنین تحولی، به‌ویژه از سمت آمریکا، می‌تواند نشانه‌ای از بازبینی در مواضع و یا حتی سخت‌تر شدن شروط آنها باشد. در همین چارچوب، هنوز مشخص نیست که ایالات متحده آیا بر سر مواضع اصلی خود، از جمله مسأله محدودسازی غنی‌سازی اورانیوم، عقب‌نشینی خواهد کرد یا نه.

اظهارات تهدیدآمیز ترامپ و تشدید تحریم‌های نفتی علیه ایران و کشورهای دیگر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا با توجه به شرایط حاضر فرصت عملیاتی شدن پیدا می‌کند و یا فقط جنبه تهدید، آن‌هم بیشتر علیه چین دارد؟

تحولات بیرونی و موضع‌گیری‌های جدید بازیگران کلیدی، فضای مذاکرات را به‌گونه‌ای دیگر نیز تحت تأثیر قرار داده است. چنین فشارهایی می‌تواند در آینده نزدیک منجر به کاهش میزان صادرات نفت ایران شود، کاهش درآمد‌های نفتی طبیعتاً اثرات مستقیمی بر وضعیت اقتصادی کشور خواهد داشت و می‌تواند فشار بیشتری بر ميز مذاکرات وارد کند؛ چرا که منابع ارزی و نقدینگی حاصل از فروش نفت یکی از ابزارهای مهم تاب‌آوری در برابر تحریم‌هاست. این موضوع به وضوح در اقداماتی مانند خروج یک جانبه از توافق هسته‌ای (برجام) و اعمال شدیدترین تحریم‌ها علیه ایران دیده می‌شود که ترامپ بسیاری از تهدیدهای خود را تاکنون عملیاتی کرده است. خروج ترامپ از برجام نه تنها یک اقدام عملیاتی بود، بلکه پیام روشنی به جامعه جهانی ارسال کرد که ایالات متحده به هیچ‌وجه در پی مذاکره با ایران تحت شرایط موجود نبوده و خواسته‌های خود را به صورت یک طرفه تحمیل می‌کند. این اقدامات به‌ویژه در حوزه نفت با توجه به توافقات و گفت‌وگوهای پشت‌پرده که بین آمریکا و چین در جریان است و احتمالاً در چارچوب مذاکرات اقتصادی و تجاری، فشارهایی برای متوقف کردن یا محدود کردن خرید نفت از ایران وجود دارد. علاوه بر این، با توجه به اهمیت بازارهای آمریکا و نیاز چین به دسترسی به این بازار، به‌نظر می‌رسد که چین ممکن است برای اجتناب از جریمه‌های سنگین یا تبعات منفی برای اقتصاد خود، به‌طور تدریجی میزان خرید نفت از ایران را کاهش دهد. این مسأله می‌تواند برای ایران به‌عنوان یک چالش جدی مطرح شود. زیرا محدود شدن بازارهای صادرات نفت، به‌ویژه در شرایطی که فشارهای اقتصادی و تحریمی از سمت دیگر کشورها و

آنچه که روشن است، جدیت ایران در پیگیری روند مذاکرات است. طرف ایرانی با حضور فعال و نشان دادن انعطاف‌هایی حساب شده، نشان داده که قصد دارد در چارچوب منافع ملی خود، گفت‌وگوها را ادامه دهد

اقتصاد

در مذاکرات اخیر با آمریکا ایران در تلاش است برای پیشبرد مطلوب و مطمئن‌تر با کشورهای اروپایی نیز مذاکرات و دیدارهایی داشته باشد. به‌نظر شما این مذاکرات برای ایران مقدر و راهگشا خواهد بود و منافع اقتصادی برای ما به دنبال دارد؟

به نظر می‌رسد که کشورهای اروپایی که ایران در مذاکرات قبلی به آنها امید زیادی داشت، در نهایت به هم‌پیمانان آمریکایتبدیل شدند. در دور قبلی مذاکرات، سه کشور اروپایی در مذاکرات حضور داشتند، اما این مذاکرات به دلیل عدم اجرایی شدن توافقات عملی نتیجه‌ای در بر نداشت. کشورهای اروپایی به نوعی در کنار ایالات متحده قرار گرفتند و به تحریم‌های اقتصادی علیه ایران پیوستند. این تغییر موضع کشورهای اروپایی می‌تواند اثرات منفی زیادی برای ایران داشته باشد. اگر در دور جدید مذاکرات ایران و آمریکا به توافقات مشروخی دست پیدا کنند، احتمالاً ایالات متحده فشارهایی بر کشورهای اروپایی وارد می‌آورد تا سیستم تحریم‌ها را علیه ایران فعال نگه دارند. در این صورت، فعالیت‌های اقتصادی ایران به شدت محدود خواهد شد و ایران از بسیاری از منابع اقتصادی و تجاری خود محروم خواهد ماند. این وضعیت می‌تواند چالش‌های جدی‌تر اقتصادی برای ایران به همراه داشته باشد، چراکه کشور دیگر قادر نخواهد بود به درآمد‌های حاصل از فعالیت‌های تجاری و صادراتی دست یابد. علاوه بر این، فشار اقتصادی ناشی از محدودیت‌های بیشتر می‌تواند بر شرایط معیشتی مردم ایران تأثیر بگذارد و چالش‌های سیاسی و اجتماعی را تشدید کند. به این ترتیب، ایران ممکن است در مراحل پیشرفته‌تر مذاکرات با مشکلات اقتصادی پیچیده‌تری روبه‌رو شود و احتمالاً تحریم‌ها و محدودیت‌ها در آینده حتی بیشتر از وضعیت کنونی خواهند بود.

بهترین گزینه در صورت ادامه مذاکرات برای ایران چه رویه‌ای است تا بتواند به مزیت‌های اقتصادی دست یابد که البته قطعاً از اهداف اصلی مذاکرات نیز محسوب می‌شود؟ آیا می‌توانیم به دیپلماتی چین و روسیه برای پیشبرد بهینه مذاکرات حساب کنیم؟

به نظر می‌رسد که گزینه‌ای که برای ایران در حال حاضر می‌تواند بیش‌ترین امید را به آینده بدهد، این است که در صورت تعیین زمان و مکان دور بعدی مذاکرات، به‌ویژه در حوزه تبادل سیاسی و اقتصادی برسد تا بتواند به برخی از امتیازات دست یابد و روند مذاکرات را به جلو پیش ببرد، چراکه اگر این اتفاق نیفتد، مذاکرات احتمالاً به نتیجه‌ای مثبت نخواهد رسید و کشور با مشکلات اقتصادی بیشتری روبه‌رو خواهد شد. در صورتی که ایران نتواند این روند را بیش‌بر برد و توافقات ملموس در مذاکرات حاصل نشود، وضعیت اقتصادی کشور می‌تواند حتی از شرایط کنونی دشوارتر شود. بدون داشتن تحركات اقتصادی جدی و عدم توانایی در تأمین مالی به میزان کافی، ایران با مشکلات قابل توجهی در حوزه تأمین کالاهای اساسی و تأمین نیازهای اولیه مردم مواجه خواهد شد. این مشکلات ممکن است به بحران‌های اجتماعی و سیاسی در داخل کشور نیز منجر شود. همچنین، ایران نمی‌تواند بیش از حد بر روی کمک‌های چین و روسیه حساب کند، هرچند این کشورها نیازهای تجاری خود را با ایران دارند، اما فشارهای اقتصادی و سیاسی آن‌ها، به‌ویژه در پی جنگ اوکراین و مسائل داخلی، مانع از این می‌شود که به‌طور کامل در کنار ایران قرار بگیرند. علاوه بر این، هر دو کشور نیز باید با ایالات متحده تعاملات خاص خود را داشته باشند، که این موضوع می‌تواند منافع ایران را مستقیماً تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین، ایران باید به دقت مسیر خود را در این مذاکرات ترسیم کرده و به سمت رسیدن به توافقاتی در راستای منافع اقتصادی و سیاسی خود حرکت کند. زیاده‌ر غیر این صورت، مشکلات اقتصادی و اجتماعی کشور به‌طور فزاینده‌ای پیچیده‌تر خواهد شد. به این ترتیب، به نظر می‌رسد که ایران با استفاده از دیپلماتی اقتصادی و سیاسی به‌طور فعال و استراتژیک می‌تواند به نتایج مثبت‌تری در مذاکرات دست یابد. با توجه به اینکه تیم‌های دو طرف، ایران و آمریکا، هر کدام احتمالاً تیم‌های بزرگ‌تری دارند، می‌توان انتظار داشت که مذاکرات وارد مرحله‌ای شفاف‌تر و مستقیم‌تر شوند. این شفافیت می‌تواند به نتیجه‌گیری‌های واضح‌تر و ملموس‌تری منجر شود که در نهایت منافع بیشتری برای ایران به همراه داشته باشد. در هر حال، باید امیدوار بود که مذاکرات در دور چهارم به نتیجه مطلوبی برسد و هر دو طرف بتوانند به توافقاتی دست یابند که به نفع منافع ملی ایران و کاهش مشکلات اقتصادی کشور باشد. اگر این توافقات حاصل شود، می‌تواند بر کاهش فشارهای اقتصادی، به‌ویژه در زمینه درآمد‌ها و هزینه‌های دولت، تأثیر مثبتی بگذارد. قطعاً اگر روند مذاکرات با مشکلات مواجه شود، تبعات آن می‌تواند منجر به افزایش فشارهای اقتصادی و اجتماعی در داخل کشور شود که به‌ویژه برای طبقات کم‌درآمد و کارگران تأثیر منفی خواهد داشت. بنابراین، رسیدن به توافقات و حفظ تعادل در مذاکرات برای ایران از اهمیت زیادی برخوردار است. زیاده‌ر در غیر این صورت احتمالاً شرایط اقتصادی پیچیده‌تر و دشوارتر خواهد شد. امیدواریم که این چالش‌ها به زودی برطرف شوند و مذاکرات به یک نتیجه مثبت ختم شود که منافع کشور را در نظر بگیرد.